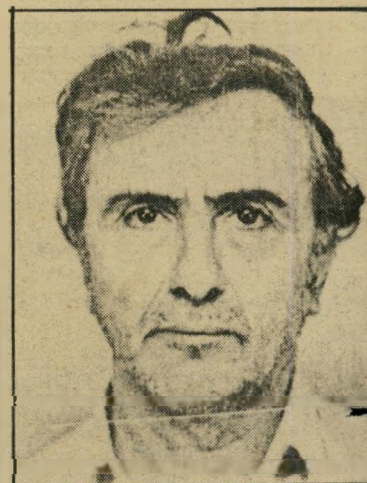

הנוכל התחזה כפסיכולוג וכאיזעסקים. והוציא כספים מנשים

אילנה אלון

"אל תראה אותו שפוף כזה בבית המעצר", אמר השטר ששמר על יעקב גולן (55). "כאשר הוא מגולח ולבוש חליפה, הוא נראה ממש כמו מיליונר". גולן השתמש בהופעתו הנאה, לשונו החלקלקה והשפה הצרפתית השגורה בפיו, כדי להוציא אלפי דולארים מנשים תמימות, שהאמינו לכל מוצא פיו. כך טענה התובעת, חמדה לוי, בכתב-האישום שהגישה נגד גולן בבית-דין ששפט השלום בתל-אביב. שיטת-הפעולה של הגבר היתה

חשוד גולן, כשהוא לבוש יפה ומנוחל...

פשוטה למדי, והצריכה רק הופעה משכנעת וכושרי-דיבור. הוא נהג להכיר נשים במקומות שרבים גים — בתיקפה, תחנות-אוטובוס או סתם ברחוב. אחרי שהיה מתכונן בהן במשך כמה דקות בריכוז רב, היה פונה אליהן: "אני פסיכולוג, ואני רואה שיש לך בעייה המטרידה אותך. אולי אני יכול לעזור?"

במיקרים רבים היו הנשים מרגישות מוחמאות מתשומת-הלב של הגבר המכובד והשרמנטי. כשימחה סיפרו לו על עבודתן ועל חלומותיהן, והוא התנדב לעזור להן. גולן, ילידת-רוסיה, הוא חסר השכלה פורמלית. הוא גרפיקאי במיקצועו.

קבלות מבריילות. לעיתים טען כי למד פסיכולוגיה בסורבון, והיה פסיכולוג בצבא במשך שנים רבות. פעם טען שהוא איזעסקים, מומחה להשקעות כספיים. ולעיתים טען שהוא גם פסיכולוג וגם איזעסקים. כאשר שמע שלאשה יש בעיית בעבודה או בקידומה בקאריירה, היה מציע לעזור לה בדרכים פסיכולוגיות. במיכל (שם בדוי, כדי להגן על האשה) ערך ניסויים שלפאתיים, וסיפר על קאריירה מוצלחת שלו בפסיכרולוגיה ובגראפיקה. כאשר רכש את אמונה של מיכל, שאותה הכיר כאשר היתה מלצרית בבית-קפה בדיונגוף שבו נהג לשבת, הציע לעזור לה בהשקעת כסף. הוא הבטיח כי יכפיל וישלש כל סכום שתיתן לו. המלצרית הצעירה, שהאמינה בו מאוד, נתנה לו 900 ש"ח ו-400 דולר. גולן לא לקח את הכסף סתם כך. הוא נתן למיכל קבלה מבולבלת על כל הסכום שקיבל. הבול שהדביק על הקבלה היה בול של הקרן-הקיימת. לנשים אחרות הבטיח גולן השקעות

הוא כבר לא לקח כדורים. הכדורים לקחו אותו. התפסן משדדה-הליתים

ניקה ריון העולם הזה

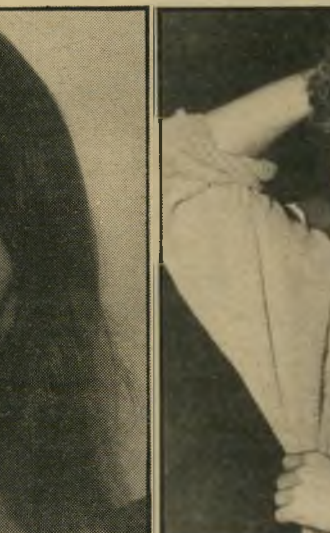
אסי ריון

אבא הפך לכספומט

מרץ. אבל הכדור-מרץ זה יותר מדי, אהה לוקח כדור אחר, שימתן אותו. "במשך הזמן אתה מגיע לכמויות היסטריות. זה לא שאתה רוצה לברוח מן המציאות, כמו בסמים. אתה רק רוצה להיות בסדר, לתפקד כמו שצריך. אני מכיר הרבה אנשים, ביניהם חברים שלי, שעושים את זה. זו אחת המגפות השקטות בעולם. "סכנת-המוות היא גדולה. אתה לא מומחה גדול, מצרף אספירין עם אק" מונ' ואחר-כך, בלי לשים לב, שותה כוסית וודקה, ואתה מת. כסופו של דבר

כאשר אסי ריון דיבר לפני חודש-שיש אחרים על הרומאן שלו עם מונה זילברשטיין, אפשר היה לחשוב שזאת הולכת להיות האהבה הגדולה של חייו. אבל זה נגמר. מונה חזרה לדירתה, וכבר מזה חודש שאין ביניהם קשר. מה קרה שם בדיוק? קשה לדעת. מונה: "אין תגובה. ממש לא רוצה לדבר על אסי ועליו". אסי, במצב-רוח נהדר, בראש צולו מתמיד, אמר קצת יותר: "אנחנו לא ביחד. זה מקובל מאוד בעולם המערבי, לא? כל אחד הלך לדרכו, חודש לא ראינו את מונה, ואני מקווה שהכל אצלם בסדר. אולי גם היא תכתוב חיי בלי אסי".

למה נפרדנו? וואלאק, לא זוכר. לא היתה שום סיבה מיוחדת ששווה להרפס אותה. דברים אישיים. נגמר.

מזונה, לא נפרדנו? וואלאק, לא זוכר

הגוף מגיע לנקודת-דרויה, וזה משתלט עליך. אתה כבר לא לוקח את הכדורים, הם לוקחים אותך. "הגעתי ל-50 כדורים ביום, 40 סוגים שונים, מאפרס' עד ראוונס'. נעשיתי כימאי ופרמקולוג, מאוד בקי בשטח. זה מכה, הגמילה מכדורים. הרבה יותר קשה מגמילה מסמים. זה תהליך איטי ומייגע. מפסיקים לקחת כדורים, תחת השגחה רפואית, או שי לוקחים כדורים שהם אנטי-כדורים, כאלה שמוציאים לך את החשק לגעת בכדורים אחרים. יש גם מערכת של שיחות וטיפולים. "אני ממש מנותק ממה שקורה. לא קורא עיתונים. שמעתי שורקו איזה אבן

אוי, נזכרתי להתגרש!

לאסי יש עוד כאב, גדול יותר: "אני רואה לכן שלי, ליאור. כואב לי שקרליין מגדלת אותו על כתבות אישיות בעיתונים, שבהן היא יורדת על עצמה. זה קשה לי לא פחות מאשר כאשר היא יורדת עליי. אני לא מבין את זה. היא גורמת לילד נזק חינוכי. כשהוא יהיה גדול, הוא יקרא את הכתבות האלה. הוא ייפגע, והיא תיפגע מזה שהוא נפגע.

אם אני מגיש את הכתבות האלה לרבות, מחר הילד אצלי, ולה יהיה אסור בכלל להתקרב אליו. היא תהיה רק אמו הביולוגית. יש אפשרות כזאת, גם בחוק הרבני וגם בחוק האזרחי. אבל לא אעשה לה את זה. אני מקווה שששאהר בה חלקה קטנה של שפיות. שתתעורר מהקטע הזה, שתצא מצורת-החיים הזאת. אחרי פירוטום הכתבות האלה היא באה לכאן, לקחת מהו. היא דפקה בדלת. לא רציתי להכניס אותה הביתה. עד אז, דווקא, היינו ביחסים טובים, פה ושם ביחד. "וסמדר, כבר תישעה חודשים לא שמעתי ממנה. מישהו הזכיר אותה, היתה איזה תמונה בעיתון. פיתאום נזכרתי, אוי, אני צריך להתגרש ממנה. זה יקרה ב-9 במרס. "אני מושעם, מה? פעם יצטרכו להיות בלי סיפורים על מישפחת ריון, מה יהיה אין רבר, אני מכין עכשיו חומר. בצעם, צריך לנוח קצת מריון, אני חושב. ניתן לעם מנוחה בדיוק לחודשיים. אבל שזוכרו — חודשיים והו. יותר מזה לא!" **נעמי רון**

עד תום הליכים. הסניגור, עורך-הדין מרדכי לנצ'נר, התנגד. הוא הסביר לשופט, חיים אילת, כי גולן פעל כמו חברות רבות להשיקעות, שלקחו כספים, השקיעו בפרוייקטים כושלים והפסידו את הכסף. הסניגור הזכיר חברות מכובדות. הוא (המשך בעמוד 37)